

»den hugdjærve Herser, som var under Himmelen bedst». Ellers forekommer *hersir* i svenske Indskrifter ikke som Appellativ. Men ogsaa andre Udfyldninger af Faderens Navn er mulige, f. ex. [ku]nuat, Gunnvat. Adj. *hugsniállr* forekommer i Oldislandsk.»

Att B. 806 innehåller felläsningar, är uppenbart; redan L. 870 har rättat 6—8 iuk till auk och Bugge torde ha rätt i sin förmodan, att 9—13 sluia är fel för slupi Slode, då detta namn förekommer i närheten som namn på resaren av Sö. 141 Löten och Sö. 2 Axala, vilken säkerligen haft en ansedd ställning och här jämte sin broder reser sten efter fadern. På Sö. 165 Grinda åberopas det åter som den avlidnes berömmelse, att han varit brorson eller systerson till Sven. Svårigheten består i att avgöra, vad för övrigt är felaktigt, då stenen är förlorad.

Efter 18—23 raispu har säkerligen stått stain, utan pron. »denne», såsom Sö. 126 Fagerlöt, 163 Rycksta, 167 Landshammar, 165 Grinda, 170 Nälberga, vilket måste antagas, enär utrymmet enl. B. 806 med nätt nöd medgiver att utfylla [stain · at] jämte följande namn [k]unuat, varvid pricken framför 30 at måste vara felaktig. Inskriften företer eljest ingen förväxling av t a och t n, varför utfyllningen [k]unuat är att föredraga framför anunt, som å andra sidan ger större utrymme och är ett vanligare namn. Vanligare är, att namnet står framför än efter fapur · sin, varför hirsir icke torde vara den avlidnes namn utan en berömmande beteckning, måhända alltså, som Bugge antager, en motsvarighet till fvn. *hersir* »hövding över ett härad», som dock i Norge väsentligen tillhör tiden före Islands bebyggande, från vilken tid ock i *Landnåma* nämnes: *Gormr hersir dgætr i Svíþjóð*. Tolkningen 45—53 uksniauin hugsniállan förutsätter två felläsningar av 51 och 52, och 51 är i själva verket ingen riktig runa u utan snarare stupat k. Troligt är ju, att 47—53 ack. sg. m. sniállan, som annars finns tillagt till släktskapsord (»fader», »son») eller till det berömmande ordet *drængr*, även här är tillagt ett berömmande ord, nämligen hirsir, och det är då möjligt, att det här varit förbundet med den av Bugge antagna första leden, då uk annars måste uppfattas som »och» men hærir ok sniállan icke äger motstycke. Med orätt synes mig däremot Bugge fatta 54—57 ian som æn; i överensstämmelse med Sö. 126 Fagerlöt, 137 Aspa, 170 Nälberga, 173 Tystberga bör det vara han, i det 54 i är felläst för h. I *Runverser* s. 171 har jag antagit, att blott Han vas

und hifni bæstr

är vers, jfr den tvåstaviga versen Sö. 138 Aspa.

Översättning: Sven och Slode, de reste stenen (efter Gun)vat, sin fader, en härse med modig håg. Han var under himmelen bäst.

137. Aspa, Ludgo sn, Rönö hd.

Pl. 62, 63. Pl. 12: 807.

Litteratur: B. 807; L. 868; Ransakn. 1667—84; Liljegren, Runlära s. 83 f.; Stephens, ONRM II, 645, III, 355; Runverser s. 163.

Runstenen står vid landsvägens västra sida invid hörnet av doktorsboställets trädgård, 85 steg norr om vägen till Lid. 90 steg söder om denna väg ligger på vägens västra sida den runda tingshögen, längre från vägen en annan hög.

Ämnet är gråsten. Höjden är 1,85 m, bredden vid foten 82 cm, i toppen 38 cm. Nordsidans slinga är 10—11 cm bred; på sydsidan är högra slingan 10—11 cm, mittslingan 18 cm, vänstra slingan 16—18 cm.

Inskriftens första mening, som är på prosa, är ristad längs norra sidans vänstra kant nedifrån uppåt. Den metriska fortsättningen börjar nedtill i sydsidans mellersta slinga,

övergår i toppen till högra slingan, från vars slut nedtill den fortsätter med stavlösa runor nedifrån och uppåt i sydsidans vänstra slinga, som därefter avslutas med tre vanliga runor och tre stavlösa.

Nordsidans inskrift. I 9 **p** i **raispi** saknas bistavens övre hälft utom närmast staven, där den synes ha varit mycket grund, i 10 **i** är toppen borta. Skiljetecknen före och efter **stin** och **pansi** och **ubi** äro mycket grunda. I **pansi** utgöres **an** av djupa stavar med mycket grunda bistavar, i **n** synes bistaven blott på högra sidan. I kolon efter **at** äro prickarna djupare, och **a** har djupare bistav men ej så djup som staven. Möjligt är att **u** i **ubi** har en grund prick. I **buanta** är sista runan en stav, som icke synes ha någon bistav, men i betraktande av, att bistavarna på **a**, **n** i denna inskrift äro grunda, synes en insänkning, som finnes t. h. om runan 2,5 cm uppifrån, böra antagas i sin nedre del utgöra högra bistaven till **a**, och i sin övre del, som genom en smal rygg tyckes skild från den nedre, den övre pricken i det följande kolon, vars nedre prick är tydlig men på långt när ej så djup som stavarna.

Till höger om slingan har nordsidan några linjer ristade, som sannolikt tillhört en teckning, kanske av ett skepp med segel.

Sydsidans inskrift: Mittraden: Längst ned vid jorden finnas ett par stora fördjupningar, som kanske skola vara prickar i ett kolon. Stenen har tydligen ristningen **sar : si**, i vars **r** bistavarna utgå blott 4 cm nedifrån, fast staven är 16 cm. I **ybi** har **y** en långsträckt prick av 2,5 cm. I **fo** är den övre bistavens yttre hälft skadad genom avflagning. Lederna av ordet **pik · stapi** skiljas av en punkt.

Högra raden: Framför **puru** står ett grunt kolon, efter ett djupare med långsträckta prickar. I **uestarla** har **e**, 5 cm nedifrån, 4,5 cm uppifrån, en utvidgning av staven, som måhända kan fattas som prick. Ristningen **uakti : karla** är alldeles tydlig, och därefter finns intet skiljetecken.

Det är mycket svårt att avgöra, hur långt ned inskriften börjar i vänstra raden. Framför **stain** i mellersta raden finns ett kolon av långsträckta punkter. I jämnhöjd med detta finnes i vänstra raden, möjligen stavlöst **a**, vilken fåra dock ej är mycket utpräglad och alltså kanske icke ristad. I jämnhöjd med **s** i **stain** tycks 93 stavlöst **s** finnas, som troligen är radens första runa, och 94 stavlöst **a**. Därpå tyckes 95 stavlöst **p** finnas och därefter 96 stavlöst **a** och 97 stavlöst **r**. Det är dock ej fullt klart, vilkendera runan skall läsas först. Sedan finnes övre pricken av ett kolon, vars nedre prick ej kan fastställas.

De närmaste tecknen, som stå på eller korsa radens vänstra linje, föreslog prof. O. v. Friesen d. 2 aug. 1904, då vi gemensamt besågo runstenen, att fatta som en binderuna 98—101 **sunr**. I 98 **s** är det lodräta strecket 4 cm, det sneda 2,5 cm, i 99 **u** är strecket krökt först åt v., sedan åt h. 100 **n** utgöres av en bistav, som korsar slingan uppifrån vänster nedåt höger, 101 **r** är krökt såsom 99 **u** men med svagare båge upptill, kan sålunda vara **r** eller **u**. 102 är en bistav till **p**, 103 är troligen **a**, då den utgöres av ett streck, som korsar slinglinjen och t. v. är böjd nedåt men även t. h. Därpå följer 104 stavlöst **p** 3 cm, som börjar 5,5 cm uppifrån och slutar 7,5 cm. Därefter skall troligen den punkt läsas, som står mitt i raden, ehuru t. h. om 105 stavlöst **t**, bestående av bistavarna till **↑** uppe vid vänstra linjen. Detta blir sannolikt därigenom, att de följande runorna äro 106 stavlöst **r**, 107 stavlöst **a**, 108 stavlöst **k**, som ser ut som upp- och nedvänt **↑** uppifrån, slutande mitt i raden. 105—108 **trak** giva nämligen ack. sg. *dræng*. 109 är stavlöst **n**, 110 är en båge från vänstra linjen nedåt, alltså troligen **u**, 111 stavlöst **s**, 8 cm, vars övre 3,5 cm äro skadade, 112 är ett i två lindriga bågar böjt streck från vänstra linjen, alltså väl **u**, 113 är stavlöst **a**, 114 stavlöst **t**, bestående av vänstra bistaven från övre linjen. 115 är också stavlöst **a** men med vida starkare lutning än 113. 116 är ett streck uppifrån linjen nedåt och lindrigt böjt i två bågar, liksom 112 och väl alltså likaledes **u**. 116 är genom en icke huggen fåra förbunden med 117, som kanske är stavlöst **p** 6 cm, i det strecket endast skenbart räcker till nedre linjen. Därpå följer 118 **i**, 119 stavlöst **f** 7,5 cm från h. linjen och med tvärstreck i spetsen och sedan 120—122 **mar** av vanliga runors form. Till staven av 122 **r** tycks övre stav och mellanstreck av 123 **r** s vara fogade och därpå 124 stavlöst **u** från övre linjen och 125 stavlöst **a** finnas.

Inskriften är alltså följande:

Nordsidan: **pura : raispi : stin : pansi at : ubi : buanta : sin :**

5 10 15 20 25 30

